

her har gjort mig til Talsmand for. Det Eksempel, jeg her har nævnt, er tillige Udtryk for, at Afgørelsesretten i disse Bevillingsspørgsmaal helt bør undrages Centraladministrationen og fuldt og helt lægges i Befolkningens egen Haand. Dette Eksempel er en Illustration af, hvor rigtigt det vilde være, at vi, saa snart det er muligt, gennemfører Beværterloven paa en saadan Maade, at vi gennem Anerkendelse af Kommuneafstemningsprincippet som afgørende Faktor paa den almindelige Valgrets Grund lægger Afgørelsesretten bort fra Centraladministrationen ud i den stedlige Befolkningens egen Haand. Jeg vil derfor ogsaa med Henblik paa dette Eksempel spørge den højtærede Indenrigsminister, om vi snart kan forvente Beværterloven forelagt. Jeg haaber ikke, det skal vare saa længe som i sidste Samling, hvor den først blev forelagt midt i Januar. Jeg har da ogsaa Grund til at gaa ud fra, at vi kan forvente det i den allernærmeste Tid, og jeg henviser til det Eksempel, jeg her har nævnt, som en saglig Begrundelse for, at det vil være rigtigt at flytte Afgørelsen i disse Sager fra Centraladministrationen ud i den Befolkning, der kender disse Forhold, og hvis Ønsker bør være afgørende for Ordningen af Forholdene derude.

Der er paa Finanslovsforslaget, som det nu foreligger, adskillige andre Poster, som staar i Forbindelse med Administrationen, der kunde være Grund til at dvæle ved. Som Eksempel paa saadanne vil jeg nævne Statens Lejeudgifter, af hvilke nogle synes meget høje. Det gælder saaledes den Leje af 14 590 Kr. halvårlig, der betales for Lokalerne til Udenrigsministeriets Retsafdeling i Bornholmegade. Jeg har kunnet glæde mig ved, at de økonomiske Betæneligheder, jeg i sin Tid alene, uden at finde Ørenlyd hverken hos det ærede Medlem Hr. Pinstrup eller hos de øvrige, der særlig har gjort sig til Talsmænd for Sparsommelighedskravet her i Salen, gjorde gældende under første Behandling af Lovforslaget om en Omordning af Udenrigstjenesten, senere har faaet mere almindelig Tilslutning, og selv om de derved forarsagede Udgifter, der bragte Udgifterne til Udenrigsministeriet op til 7 270 000 Kr. paa det sidste Statsregnskab mod 3 332 000 Kr. paa Statsregnskabet for 1919—20, det sidste Statsregnskab før Omordningens Gennemførelse, jo nok for største Delen er en nødvendig Følge af Loven om Udenrigstjenesten af 6. Maj 1921, synes dog de almindelige ministerielle Udgifter, altsaa

selve Udenrigsministeriets Driftsudgifter, der paa sidste Statsregnskab, bortset fra Lønninger og Honorarer, udgør op imod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa betydelige, at en nærmere Prøvelse neppe var uformøden. Selve den Udgiftspost, der var Udgangspunktet for disse Betragtninger, nemlig Lejeafgiften for Retsafdelingen i Bornholmegade, søges kun bevilget til Oktober Flyttedag 1923, til hvilket Tidspunkt det altsaa ventes, at Udenrigsministeriet kan flyttes her til Christiansborg, men med de Erfaringer, vi har om de Udgifter, der kan medgaa til Udenrigsministeriet, kan det ikke være uformødent at henstille, at man ved denne Flytning og ved den eventuelle Nymontering af Lokalerne her paa Christiansborg viser en større Sparsommelighed end den, der hidtil har været anerkendt ved Gennemførelsen af de Administrationsforanstaltninger, der knytter sig til Udenrigsministeriet.

Der er for øvrigt paa Budgetforslaget ogsaa andre Lejeudgifter vedrørende Administrationen, der kan fortjene nærmere Overvejelse. Jeg henleder saaledes Opmærksomheden paa, at der ved forskellige af Telegrafdirektoratet afsluttede nye Lejemaal, blandt andet angaaende Lokaler paa Vesterbrogade og paa Hjørnet af Bredgade og Kongens Nytorv, finder ikke ubetydelige Lejeforhøjelser Sted. Ogsaa Udgiften til Husleje til det nye Arbejdsdirektorat synes betydelig. Jeg skal indskrænke mig til disse Eksempler, men henlede Opmærksomheden paa Spørgsmaalet og henstille, at den Fremgangsmaade, der anvendes paa dette Omraade, tages op til nærmere Undersøgelse og Prøvelse.

Da der, som jeg i mine Indledningsbemærkninger udtalte, ikke er gennemført nogen Nyordning af Finanslovbehandlingen, vil jeg dernæst gaa over til at berøre et Par lokale Spørgsmaal. Jeg henledte ved Finanslovbehandlingen i Fjor i Tilslutning til et Andragende fra Beboerne i Aggersund og Fjerritslev overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder Opmærksomheden paa den meget uheldige Postautomobilforbindelse Fjerritslev—Aggersund—Løgstør, idet jeg gjorde opmærksom paa, at Beboerne deroppe var villige til at indestaa for de Udgifter, som en Ordning efter deres Ønske kunde medføre, saaledes at der altsaa ikke var Tale om en Ordning, der vilde medføre øgede Udgifter for Staten. Skønt den højtærede Minister ikke her svarede mig meget velvilligt, lykkedes det dog fra den 1. April i Aar at faa gennemført en tilfredsstillende Ordning for Befolkningen. Derom blev der givet Befolkning-